ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1964

Vyhlásené: 05.06.1964 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

92

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
zo 6. mája 1964
o Dohovore o širom mori

Dňa 29. apríla 1958 bol v Ženeve dojednaný Dohovor o širom mori. V mene Československej socialistickej republiky bol Dohovor podpísaný v New Yorku 30. októbra 1958. Pri podpise Dohovoru bola urobená výhrada k článku 9 Dohovoru a pripojené vyhlásenie k ustanoveniam vymedzujúcim pojem pirátstva.

S Dohovorom o širom mori vyslovila vláda súhlas 26. apríla 1961 a Národné zhromaždenie 26. júna 1961. Prezident republiky Dohovor ratifikoval 13. júla 1961.

Československá ratifikačná listina k Dohovoru o širom mori bola uložená u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov - depozitára Dohovoru - 31. augusta 1961.

Dohovor vstúpil v platnosť na základe svojho článku 34, odseku 1 dňa 30. septembra 1962 a týmto dňom vstúpil v platnosť i pre Československú socialistickú republiku.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

David v. r.

DOHOVOR O ŠÍROM MORI

Štáty, ktoré sú stranami tohto Dohovoru

pracujúc si kodifikovať pravidlá medzinárodného práva týkajúce sa šíreho mora,

u z n á v a j ú c, že nižšie uvedené ustanovenia prijaté konferenciou Organizácie Spojených národov o morskom práve konanou v Ženeve od 24. februára do 27. apríla 1958 sú vo svojej podstate výrazom platných zásad medzinárodného práva,

d o h o d l i s a na týchto ustanoveniach:

Článok 1

Pojem „šíre more“ sa vzťahuje na všetky časti mora, ktoré nie sú zahrnuté do územných vôd alebo do vnútrozemských vôd niektorého štátu.

Článok 2

Šíre more je otvorené všetkým národom a žiadny štát si nemôže platne prisvojovať právo podrobovať ktorúkoľvek jeho časť svojej zvrchovanosti. Sloboda šíreho mora sa uplatňuje za podmienok ustanovených týmito článkami a inými pravidlami medzinárodného práva. Zahrňuje pre pobrežné i vnútrozemské štáty okrem iného:

1. slobodu plavby;
2. slobodu rybolovu;
3. slobodu klásť podmorské káble a potrubie;
4. slobodu lietať nad šírym morom.

Tieto slobody, rovnako ako iné slobody uznané všeobecnými zásadami medzinárodného práva, budú všetky štáty užívať s rozumným ohľadom na záujmy ostatných štátov pri užívaní slobody šíreho mora.

Článok 3

1. Aby mohli požívať slobodu mora za rovnakých podmienok ako pobrežné štáty, vnútrozemské štáty majú mať voľný prístup k moru. Za tým účelom poskytnú štáty ležiace medzi morom a vnútrozemským štátom po spoločnej dohode s ním a v súhlase s platnými medzinárodnými dohovormi:
   a) vnútrozemskému štátu slobodný prechod cez svoje územie na základe reciprocity;
   b) lodiam plaviacim sa pod vlajkou tohto štátu rovnaké zaobchádzanie ako vlastným lodiam alebo lodiam ktoréhokoľvek iného štátu, pokiaľ ide o prístup do námorných prístavov a ich používanie.
2. Štáty ležiace medzi morom a vnútrozemským štátom budú riešiť na základe spoločnej dohody s ním a berúc do úvahy práva pobrežného alebo tranzitného štátu a osobitné podmienky vnútrozemského štátu všetky otázky týkajúce sa slobody tranzitu a rovného nakladania v prístavoch v prípade, že tieto štáty už nie sú zmluvnými stranami platných medzinárodných dohovorov.

Článok 4

Každý štát, či už pobrežný alebo vnútrozemský má právo, aby lode na šírom mori sa plavili pod jeho vlajkou.

Článok 5

1. Každý štát určí podmienky pre udelenie svojej príslušnosti lodiam pre imatrikuláciu lodí na svojom území a pre právo plaviť sa pod jeho vlajkou. Lode majú príslušnosť toho štátu, pod

vlajkou ktorého sú oprávnené sa plaviť. Medzi štátom a loďou musí existovať skutočné puto; štát musí najmä účinne uplatňovať nad loďami plaviacimi sa pod jeho vlajkou svoju jurisdikciu a kontrolu v správnej, technickej a sociálnej oblasti.

2. Každý štát vydáva lodiam, ktorým poskytol právo plaviť sa pod svojou vlajkou, príslušné doklady.

Článok 6

1. Lode plaviace sa pod vlajkou iba jediného štátu a až na výnimočné prípady, výslovne uvedené v medzinárodných zmluvách alebo v týchto článkoch, podliehajú na širom mori jeho výlučnej jurisdikcii. V priebehu cesty alebo zastávky v prístave loď nesmie zmeniť svoju vlajku okrem prípadu skutočného prevodu vlastníctva alebo zmeny imatrikulácie.
2. Loď plaviaca sa pod vlajkami dvoch alebo viacerých štátov, ktoré používa podľa svojej vôle, nemôže uplatňovať voči ktorémukoľvek tretiemu štátu žiadnu z týchto štátnych príslušností a možno ju považovať za loď bez príslušnosti.

Článok 7

Ustanovenia predchádzajúcich článkov sa v ničom nedotýkajú otázky lodí používaných niektorou medzivládnou organizáciou pre služobné účely a plaviacich sa pod vlajkou tejto organizácie.

Článok 8

1. Vojenské lode požívajú na širom mori plnú imunitu z jurisdikcie iných štátov než toho, pod vlajkou ktorého sa plavia.
2. Pre účely týchto článkov výraz „vojenská loď“ označuje loď patriacu k vojenskému loďstvu niektorého štátu a majúcu vonkajšie poznávacie znaky vojenských lodí jeho štátnej príslušnosti pod velením dôstojníka vymenovaného vládou, ktorého meno je uvedené v zozname dôstojníkov vojenského loďstva, a s posádkou, ktorá je podrobená obvyklej vojenskej námornej disciplíne.

Článok 9

Lode, vlastníkom alebo prevádzateľom ktorých je štát a ktoré sa používajú iba na neobchodnú vládnu službu, sú na širom mori plne vyňaté z jurisdikcie ktoréhokoľvek iného štátu, než je štát vlajky.

Článok 10

1. Každý štát je povinný urobiť, pokiaľ ide o lode plaviace sa pod jeho vlajkou, potrebné opatrenia pre zaistenie bezpečnosti na mori, najmä pokiaľ ide o:
   a) používanie signálov, udržiavanie spojov a zabraňovanie zrážkam;
   b) zloženie a pracovné podmienky posádok so zreteľom na platné medzinárodné dokumenty vzťahujúce sa na pracovné otázky;
   c) konštrukciu a vybavenie lode a jej spôsobilosť pre plavbu na mori.
2. Pri uskutočnení týchto opatrení je každý štát povinný podriadiť sa všeobecne prijatým medzinárodným normám a urobiť všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečil ich dodržiavanie.

Článok 11

1. V prípade zrážky alebo akejkoľvek inej plavebnej nehody pri plavbe lode na širom mori, ktorá zakladá trestnú alebo disciplinárnu zodpovednosť kapitána alebo ktorejkoľvek inej osoby v službe na lodi, nemôže sa proti týmto osobám začať trestné alebo disciplinárne konanie, iba ak pred súdnymi alebo správnymi úradmi buď toho štátu, pod vlajkou ktorého sa loď plavila, alebo štátu, ktorého je táto osoba príslušníkom.
2. V disciplinárnych veciach je štát, ktorý vydal veliteľský preukaz alebo osvedčenie spôsobilosti alebo povolenie, jediný príslušný, aby sa po riadnom právnom konaní vyslovil o odňatí týchto dokladov, a to i vtedy, keď ich majiteľ nie je príslušníkom štátu, ktorý ich vydal.

3. Žiadne iné úrady než úrady štátu vlajky nemôžu nariadiť zhabanie alebo zadržanie lode, a to ani pre účely vyšetrovania.

Článok 12

1. Každý štát je povinný požadovať od kapitána lode plaviacej sa pod jeho vlajkou, aby, pokiaľ tak môže urobiť bez vážneho ohrozenia lode, posádky alebo cestujúcich:
   a) poskytol pomoc akejkoľvek osobe nájdenej na mori, ktorá je v nebezpečenstve života;
   b) s najväčšou rýchlosťou sa vydal na záchranu osôb, ktoré sú v nebezpečenstve, ak je upovedomený o tom, že potrebujú pomoc, pokiaľ možno rozumne očakávať taký jeho zákrok;
   c) po zrážke poskytol pomoc druhej lodi, jej posádke a jej cestujúcim, a pokiaľ je to možné, oznámil druhej lodi meno svojej vlastnej lode, jej domovský prístav a najbližší prístav, do ktorého sa plaví.
2. Všetky pobrežné štáty budú napomáhať vytvorenie a udržiavanie primeranej a účinnej pátracej a záchrannej služby za účelom zaistenia bezpečnosti na mori a nad morom - a kde to okolnosti vyžadujú - dojednajú za tým účelom oblastné dohody o vzájomnej spolupráci so susednými štátmi.

Článok 13

Každý štát je povinný podniknúť účinné opatrenia na zabránenie a na potrestanie prepravy otrokov na lodiach, ktoré sú oprávnené plaviť sa pod jeho vlajkou, a na zabránenie zneužitia svojej vlajky na tento účel. Každý otrok, ktorý sa uchýli na palubu niektorej lode, bez ohľadu na to, pod akou vlajkou sa plaví, nadobúda tým ipso facto slobodu.

Článok 14

Všetky štáty sú povinné v čo možno najväčšej miere spolupracovať na potieraní pirátstva na šírom mori alebo na akomkoľvek inom mieste nepodliehajúcom jurisdikcii žiadneho štátu.

Článok 15

Za pirátstvo sa považujú tieto činy:

1. Akýkoľvek protiprávny čin násilia, zadržanie alebo akýkoľvek lúpežný čin spáchaný pre súkromné účely posádkou alebo cestujúcimi súkromnej lode alebo súkromného letúna a namierené:
   a) na šírom mori proti inej lodi alebo letúnu alebo proti osobám či majetku na ich palube;
   b) proti lodi, letúnu, osobám alebo majetku v mieste nepodliehajúcom jurisdikcii žiadneho štátu.
2. Akýkoľvek čin dobrovoľnej účasti pri použití lode alebo letúna, ak ten, kto sa ich dopúšťa, vie o skutočnostiach, ktoré dávajú tejto lodi alebo tomuto letúnu charakter pirátskej lode alebo pirátskeho letúna.
3. Akýkoľvek čin, ktorý má za účel podnecovať alebo úmyselne uľahčovať čin uvedený v odseku 1 alebo 2 tohto článku alebo spáchaný s úmyslom ho uľahčiť.

Článok 16

Pirátske činy, tak ako sú definované v článku 15 a spáchané vojenskou alebo štátnou loďou či štátnym letúnom, ktorých sa zmocnila vzbúrená posádka, sa považujú za činy spáchané súkromnou loďou.

Článok 17

Za pirátske sa považujú lode alebo letúny, určené osobami, pod skutočnou kontrolou ktorých sa nachádzajú, na spáchanie niektorého z činov uvedených v článku 15. To isté platí, ak ide o lode

alebo letúny, ktoré sa použili na spáchanie takých činov, pokiaľ zostávajú pod kontrolou osôb, ktoré sa dopustili týchto činov.

Článok 18

Loď alebo letún si môže zachovať svoju štátnu príslušnosť napriek tomu, že sa premení na pirátsku loď alebo letún. Zachovanie alebo strata štátnej príslušnosti sú určované zákonom štátu, ktorý udelil pôvodnú štátnu príslušnosť.

Článok 19

Na širom mori alebo na ktoromkoľvek inom mieste nepodliehajúcom jurisdikcii žiadneho štátu môže každý štát zhabať pirátsku loď alebo letún alebo loď pirátsky uchvátenú, ktorá je v moci pirátov, a zatknúť osoby a zhabať majetok na palube uvedenej lode alebo letúna. Súdy štátu, ktorý vykonal zhabanie, sa môžu vysloviť o trestoch, ktoré sa majú uložiť, ako aj o opatreniach, ktoré sa majú urobiť, pokiaľ ide o lode, letúny a majetok, s výhradou práv tretích strán konajúcich bona fide.

Článok 20

V prípade, že sa zhabanie lode alebo letúna podozrivých z pirátstva vykonalo bez dostatočného dôvodu, bude štát, ktorý ich zhabal, zodpovedný štátu, ktorého štátnu príslušnosť mala loď alebo letún, za všetky straty alebo škody spôsobené zhabaním.

Článok 21

Zhabanie z dôvodu pirátstva môžu vykonať iba vojenské lode alebo vojenské letúny alebo iné lode či letúny v štátnej službe splnomocnené na tento účel.

Článok 22

1. S výnimkou prípadov, v ktorých činy vmešovania sa zakladajú na oprávneniach daných zmluvou, nemôže vojenská loď, ktorá stretne na širom mori cudziu obchodnú loď, vykonávať zisťovanie totožnosti tejto lode, okrem ak by tu bolo dôvodné podozrenie, že:
   a) spomínaná loď vykonáva pirátstvo alebo že
   b) loď vykonáva obchod s otrokmi alebo že
   c) loď plaviaca sa pod cudzou vlajkou alebo odmietajúca vztýčiť svoju vlajku má v skutočnosti tú istú štátnu príslušnosť ako vojenská loď.
2. V prípadoch uvedených v pododsekoch a), b) a c) vojenská loď môže prikročiť k overeniu práva lode na vlajku. Za tým účelom môže k podozrivej lodi vyslať čln pod velením dôstojníka. Ak podozrenie trvá i po prehliadnutí dokladov, môže prikročiť k ďalšej prehliadke na palube lode, pričom sa musia zachovať všemožné ohľady.
3. Ak sa ukáže, že podozrenie bolo neodôvodnené a že zadržaná loď sa nedopustila žiadneho činu, ktorý by také podozrenie ospravedlňoval, musí byť odškodnená za všetky straty alebo škody, ktoré utrpela.

Článok 23

1. Prenasledovanie cudzej lode môže sa vykonať, ak sa príslušné orgány pobrežného štátu dôvodne domnievajú, že loď porušila zákony a nariadenia tohto štátu. Toto prenasledovanie musí sa začať, keď je cudzia loď alebo jeden z jej členov vnútri vnútrozemských vôd, v územných vodách alebo v osobitnom pásme prenasledujúceho štátu, a môže pokračovať mimo hraníc územných vôd alebo osobitného pásma len za podmienky, že nebolo prerušené. Nie je potrebné, aby loď, ktorá nariadi cudzej lodi plaviacej sa v územných vodách alebo v osobitnom pásme, aby zastavila, sa tam tak isto nachádzala vo chvíli, keď spomínaná loď dostane tento rozkaz. Ak cudzia loď je vnútri osobitného pásma, ako je definované v článku 24 Dohovoru o územných vodách a osobitnom pásme, môže sa prenasledovanie začať iba vtedy, ak došlo k porušeniu práv, na ochranu ktorých bolo pásmo zriadené.

2. Právo na prenasledovanie zaniká, len čo prenasledovaná loď vpláva do územných vôd svojej vlastnej krajiny alebo tretieho štátu.
3. Prenasledovanie sa považuje za začaté len za podmienky, že prenasledujúca loď sa presvedčila vhodnými prostriedkami, ktoré má k dispozícii, že prenasledovaná loď alebo jeden z jej členov alebo iné členy tvoriace skupinu a používajúce prenasledovanú loď ako loď materskú, sú vnútri hraníc územných vôd alebo prípadne v osobitnom pásme. Prenasledovanie môže sa začať až po tom, keď bol daný vizuálny alebo zvukový signál na zastavenie, a to zo vzdialenosti dovoľujúcej danej lodi, aby ho videla alebo počula.
4. Právo na prenasledovanie môžu vykonávať iba vojenské lode alebo vojenské letúny alebo iné lode alebo letúny určené pre verejnú službu a osobitne na ten účel splnomocnené.
5. Ak prenasledovanie vykonáva letún:
   a) ustanovenia odsekov 1 až 3 tohto článku sa vzťahujú mutatis mutandis na tento spôsob prenasledovania;
   b) letún, ktorý dáva príkaz na zastavenie, musí sám aktívne prenasledovať loď, dokiaľ nejaká loď alebo letún pobrežného štátu privolaná letúnom sa neustanoví na miesto, aby pokračovali v prenasledovaní, pokiaľ by letún sám nebol schopný loď zadržať. Na to, aby zastavenie lode na širom mori bolo ospravedlnené, nestačí, aby letún iba zistil, že loď sa dopustila priestupku alebo je v podozrení z priestupku, ak tejto lodi nebol daný príkaz na zastavenie a ak nebola prenasledovaná týmto letúnom alebo inými letúnmi alebo loďami, ktoré pokračujú v prenasledovaní bez prerušenia.
6. Prepustenie lode, zadržanej na mieste podliehajúcom jurisdikcii niektorého štátu a eskortovanej do prístavu tohto štátu za účelom vyšetrenia pred príslušnými orgánmi nemôže sa požadovať z toho púheho dôvodu, že loď a jej eskorta preplavili sa časťou šíreho mora, keď okolnosti si vyžiadali tento prechod.
7. Ak bola loď zastavená alebo zadržaná na širom mori za okolností, ktoré neospravedlňujú výkon práva na prenasledovanie, musí byť odškodnená za každú stratu alebo škodu, ktorá jej tým nastala.

Článok 24

Každý štát je povinný vydať predpisy smerujúce k zabráneniu znečisťovania morí pohonnými hmotami vypúšťanými z lodí alebo diaľkových potrubí alebo pochádzajúcimi z ťažby a prieskumu morského dna a jeho podzemia, majúc pritom na zreteli platné zmluvné ustanovenia o tejto otázke.

Článok 25

1. Každý štát je povinný urobiť opatrenia, aby zabránil znečisťovaniu morí vypúšťaním rádioaktívneho odpadu, majúc na zreteli všetky normy a predpisy, ktoré môžu vypracovať príslušné medzinárodné organizácie.
2. Všetky štáty sú povinné spolupracovať s príslušnými medzinárodnými organizáciami na prijatí opatrení, ktoré majú zabrániť znečisťovaniu morí alebo vzdušného priestoru nad nimi vznikajúcemu z akejkoľvek činnosti, ktorá zahrňuje použitie rádioaktívneho materiálu alebo iných škodlivých činiteľov.

Článok 26

1. Všetky štáty majú právo klásť podmorské káble a diaľkové potrubie na dno šíreho mora.
2. S výhradou svojho práva urobiť rozumné opatrenia pre prieskum pevninskej plytčiny a ťažbu jej prírodných zdrojov nesmie pobrežný štát zabraňovať kladeniu alebo udržiavaniu týchto káblov alebo potrubí.
3. Pri kladení týchto káblov alebo potrubí je daný štát povinný brať patričný zreteľ na káble a potrubia už položené na morskom dne. Najmä nesmie prekážať možnosti opráv existujúcich káblov alebo potrubí.

Článok 27

Každý štát urobí potrebné zákonodarné opatrenia, aby prerušenie alebo poškodenie podmorského kábla pod šírym morom spôsobené úmyselne alebo hrubou nedbanlivosťou lode plaviacej sa pod jeho vlajkou alebo osobou podliehajúcou jeho jurisdikcii, ktoré by mohlo mať za následok prerušenie alebo narušenie telegrafického alebo telefonického spojenia, ako aj prerušenie alebo poškodenie podmorského kábla o vysokom napätí alebo diaľkového potrubia za rovnakých podmienok, sa považovalo za trestný čin. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na prerušenie alebo poškodenie spôsobené osobami, ktoré by sledovali len svoj oprávnený cieľ chrániť svoj život alebo bezpečnosť svojich lodí, pričom urobili všetky potrebné opatrenia, aby tomuto prerušeniu alebo poškodeniu zabránili.

Článok 28

Každý štát je povinný urobiť potrebné zákonodarné opatrenia, aby osoby, ktoré podliehajú jeho jurisdikcii a sú vlastníkmi kábla alebo diaľkového potrubia na šírom mori a ktoré spôsobia pri kladení alebo oprave tohto kábla alebo potrubia prerušenie alebo poškodenie iného kábla alebo potrubia, uhradzovali náklady spojené s jeho opravou.

Článok 29

Každý štát je povinný urobiť potrebné zákonodarné opatrenia za tým účelom, aby vlastníci lodí, ktorí môžu preukázať, že obetovali kotvu, sieť alebo iné rybárske náčinie v snahe zabrániť poškodeniu podmorského kábla alebo potrubia, boli odškodnení vlastníkom kábla alebo potrubia, a to za podmienky, že urobili pred tým všetky rozumné opatrenia, aby tomu predišli.

Článok 30

Ustanovenia tohto Dohovoru nie sú na ujmu dohovorom alebo iným medzinárodným dohodám už platným medzi štátmi na nich zúčastnenými.

Článok 31

Tento Dohovor bude do 31. októbra 1958 otvorený na podpis všetkým členským štátom Organizácie Spojených národov alebo niektorej odbornej organizácie, ako aj každému inému štátu, ktorý vyzve Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov, aby sa stal zmluvnou stranou tohto Dohovoru.

Článok 32

Tento dohovor bude ratifikovaný. Ratifikačné listiny budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 33

Tento Dohovor bude otvorený na prístup každého štátu, ktorý patrí do jednej z kategórií uvedených v článku 31. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 34

1. Tento Dohovor vstúpi v platnosť tridsiateho dňa odo dňa uloženia dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
2. Pre každý štát, ktorý Dohovor ratifikuje alebo k nemu pristúpi po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, Dohovor nadobudne platnosť tridsiateho dňa po uložení jeho ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

Článok 35

1. Po uplynutí päťročného obdobia odo dňa vstupu tohto Dohovoru v platnosť môže byť kedykoľvek a ktoroukoľvek zmluvnou stranou podaná žiadosť o revíziu tohto Dohovoru, a to písomným oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.
2. Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov rozhodne o opatreniach, ktoré sa majú prípadne urobiť v súvislosti s takou žiadosťou.

Článok 36

Generálny tajomník Organizácie Spojených národov upovedomí všetky členské štáty Organizácie Spojených národov a ostatné štáty uvedené v článku 31:

a) o podpisoch pripojených k tomuto Dohovoru a o uložení ratifikačných listín a listín o prístupe podľa článkov 31, 32 a 33;

b) o dátume vstupu tohto Dohovoru v platnosť podľa článku 34;

c) o žiadostiach o revíziu podľa článku 35.

Článok 37

Originál tohto Dohovoru, ktorého anglické, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie má rovnakú platnosť, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý zašle jeho overené kópie všetkým štátom uvedeným v článku 31.

Na dôkaz čoho podpísaní splnomocnenci, riadne poverení svojimi vládami, podpísali tento Dohovor.

Dané v Ženeve, dvadsiateho deviateho apríla tisíc deväťsto päťdesiatosem.

Poznámka: Pri podpise Dohovoru urobilo Československo výhradu k článku 9 Dohovoru tohto znenia:

„Československá republika zastáva názor, že podľa platného medzinárodného práva aj ostatné lode používané na obchodné účely požívajú na širom mori plné vyňatie z jurisdikcie každého iného štátu, než je štát vlajky.“

Súčasne urobilo vyhlásenie tohto znenia: „Československá republika má za to, že pojem pirátstva, ako je definovaný v Dohovore, nezodpovedá súčasnému medzinárodnému právu, ani záujmom zabezpečenia slobody plavby na širom mori.“

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.